

Over ademhalingsbeschermingsmiddelen valt meer te zeggen dan de laatste letter van STOP.

In Nederland is de NVvA richtlijn *Selectie en gebruik van ademhalingsbeschermingsmiddelen* 18 jaar oud en dus eindelijk volwassen geworden. Sinds de publicatie in 2001 zijn er nieuwe standaarden gepubliceerd (o.a. in de Verenigde Staten en het Verenigd Koninkrijk). Daarnaast zien we dat binnen de EU diverse landen verschillende beschermingsfactoren hanteren.

Dat laatste is vreemd, storend en onwenselijk. De voorgeschreven testen zijn hetzelfde maar door andere interpretatie van de uitkomsten verschilt de "beeldvorming" van de bescherming. Dat leidt er in de praktijk toe dat, bij vergelijkbare handelingen, verschillen in de keuze van middelen ontstaan én dus uiteindelijk tot verschillen in bescherming. Als veilige werkwijzen niet zijn te realiseren en dus restrisiko's bestaan is, vanuit de verschillen in interpretatie, niet te onderbouwen dat personeel voldoende beschermd is. Dit laatste is ongewenst en ernstig omdat bedrijven, mede onder druk van verlaging van grenswaarden, steeds meer terug lijken te grijpen op het gebruik van persoonlijke beschermingsmiddelen. Een actualisatie van de richtlijn is zeer nodig en wordt dan ook door het bestuur van de NVvA voorgesteld.

Recent onderzoek laat zien dat als niet wordt voldaan aan een aantal randvoorwaarden de bescherming van ademhalingsbeschermingsmiddelen dramatisch afneemt. Al langer pleiten leveranciers van ademhalingsbeschermingsmiddelen voor een integrale aanpak van (een programma voor) het gebruik van beschermingsmiddelen. Een aanpak die verder gaat dan een *beleid voor pbm*. Eigenlijk kunnen we vaststellen dat de beschermingsfactor van een ademhalingsbeschermingsmiddel (abm) 1 is. Er moet aan een reeks voorwaarden worden voldaan om ervoor te zorgen dat de beschermingsfactor het niveau haalt welke in de lab-situatie haalbaar is gebleken. Ten slotte maar zeker niet op de laatste plaats is ook de manier waarop de gebruiker omgaat met het beschermingsmiddel van grote invloed op de effectiviteit. Deze randvoorwaardelijke problemen worden door alle stakeholders onderkend; producenten, toezichthouders, gebruikers en ontwikkelaars van beheersinstrumenten.

In de landelijke contactbijeenkomst van 7 februari willen we ingaan op deze problematiek en wat arbeidshygiënisten kunnen bijdragen om de randvoorwaarden in organisaties te gaan realiseren. We gaan in op vragen als: Waar staan we nu? Waar lopen we tegen aan? Wat komt er op ons af? Wat kunnen wij eraan doen? Wie kan en wil een bijdrage leveren aan een nieuwe richtlijn?

Zoals je inmiddels van ons gewend bent vragen we ook nu weer van je om een actieve bijdrage aan de discussie, het inbrengen van je eigen ervaringen, de vragen die je bij dit onderwerp hebt of de dilemma's waar je tegen aan loopt.

Programma

13:00 – 13:30 Binnenlopen

- Peter van Balen (NVvA). Welkom en doelstelling van het programma.
- Jeroen Terwoert (ISZW). Urgentie voor duidelijkheid over ademhalingsbescherming.
- Henri Heussen (Cosanta). Verschillen in toepassing van beschermingsfactoren tussen instrumenten voor beheersing
- Dirk van Well (VNCI). Oplossingen voor dilemma's; VNCI - initiatief
- Jody Schinkel (TNO). Onderzoek aan ademhalingsbeschermingsmiddelen voor asbest.

PAUZE

- Rinus Brinks (3M). Wat zijn de verschillen in benadering en hoe gaat ISO ons hierbij helpen?
- Ron Bömer (Exxonmobil). Een PBM-programma in een internationaal opererend bedrijf anno 2019.
- Maurice Kemmeren (IFV). Ontwikkelingen om te komen tot een NPR voor ademhalingsbescherming.
- Peter van Balen: Discussie aan de hand van stellingen. Wat zou er nu moeten gebeuren volgens de deelnemers aan de LCB

17:00: Einde